

La Mas-Guasch de l'Albarda és una via clàssica, vertical, continua i obligada... Què més podem dir? Només mostrar la nostra admiració cap als seus aperturistes, que quasi 50 anys enrera s'atrevien a obrir línies tant estètiques i agosarades.

Via: Mas-GuaschDificultat: A1 i V+

• Llargària: 160 metres

- Equipament: L'any 2007 la via va ser re-equipada pel Manel Guasch i un grup d'amics. Es van substituir les assegurances que estaven malmeses i es van equipar les reunions amb parabolts i anelles.
- Material: Anirà molt bé un joc de friends i de tascons (sobretot petits) doncs tot i
  que la via es troba equipada s'ha d'escalar entre assegurances. També calen
  estreps i es recomanable dur algun cordino per llaçar caps de burí.

Aproximació:

L'opció més còmoda és prendre el funicular de Sant Joan, un cop som a l'estació superior agafem el camí cap a Sant Jeroni. Seguim pel camí uns 2 km. Aleshores hem de prendre un corriol que baixa a mà esquerra i que de seguida ens deixa davant la paret. Com a referència el camí neix uns 50 metres després de passar l'agulla del Cigronet.

L1(V)

Anem a buscar un primer parabolt que es troba uns quatre metres del terra. Un cop xapat hem de flaquejar cap a la dreta per anar a xapar la següent assegurança (si tenim la mala sort de caure abans de xapar anem al terra), després seguim recte amunt i entrem a una primera balma. Flaquegem cap a l'esquerra fins al final de la balma i sortim recte amunt fins a una segona balma on muntem la reunió.

L2(A1 i V+)

Sortim per l'esquerra de la balma en artificial. Seguim fins a una savina on es pot sortir en lliure (V+) i continuem escalant per la fissura fins la segona reunió, que es troba a la placa i es d'estreps. Aquesta reunió i totes les altres estan equipades per rapelar.

L3(V)

Sortim de la reunió escalant pel costat de la fissura fins una savina. Superem la savina per la dreta i ens situem sobre la placa (al tanto amb una llastra descomposta). Seguim escalant per la placa, ara més tombada però amb passos finets. De nou la placa es posa més vertical fins arribar a la reunió, que és en un arbre i molt còmoda.

L4(V+)

La sortida és delicada donat que hem de passar per una llastra molt trencada (compte amb no quedar-se res a les mans!!) abans de col·locar-nos a la fissura. A partir d'aquest moment hem d'anar escalant en fissura o per la placa depenent del que ens exigeixi l'escalada. Les assegurances allunyen, però la fissura cega es pot protegir bé amb tascons petits i friends. Al final la fissura s'estreta i hem de sortir a la placa (per mi la part més difícil de la via) fins a la reunió, que torna a ser d'estreps. En aquesta reunió trobarem el llibre de registres.

L5(V+)

Sortim de la reunió per l'esquerra, per situar-nos al diedre que forma la fissura. El primer parabolt es troba uns cinc metres més amunt, però podem assegurar la fissura amb un friend. Un cop sortim de la fissura hi ha una petita lleixa. Ara hem d'escalar un esperó, primer per la vessant sud i després canviant a la vessant est. S'ha de superar un ressalt (V +/6a) i de seguida la placa es va tombant fins al cim. Nosaltres vam saltar-nos la R i la vàrem muntar a un arbre al cim (més còmode)

Descens:

Hem d'anar cap al collet que hi ha entre el Puntal i el Contrapuntal i fer un curt ràpel. Des del collet fem una curta grimpada per un ressalt i el desgrimpem. Des d'aquí pugem per la vessant Sud del Contrapuntal (III); hi ha una reunió. Un cop al cim del serrat el creuem i anem a buscar el camí de Sant Jeroni.

El que més m'ha agradat:

- Via lògica, sostinguda, obligada i amb un bon pati.
- Ideal per entrenar el coco, doncs no es regala res.
- La via transcorre per una fissura espectacular.
- Pensar que es va obrir fa quasi 50 anys amb tot el que això suposa.

El que no m'ha agradat tant:

- El primer llarg té una part exposada tant pel primer com pel segon.
- Algun tram aïllat de roca molt dubtosa.